

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pace vouă! Am sosit cu slavă de cuvânt și cu ucenicii Mei, că sunt ei în sărbătoare între sfinți în ziua aceasta și venim, fiilor, venim să petrecem cu voi serbarea lor și să așezăm cuvânt în carte și să fie de folos cuvântul, că fără această merinde cerească voi n-ați mai fi ai Mei, ci ați fi ai voștri, ca și cei mulți care se bizuie pe ei înșiși în mersul lor prin viață spre Dumnezeu, o, că nu știe omul creștin cât de greu este să poată el să fie al lui Dumnezeu sub acest nume: creștin, iar cei ce știu au cum mărturisi cum poate omul să fie al Domnului și câtă veghe trebuie să aibă să nu piardă într-o clipă statul cu Domnul și statul Domnului cu el, o, că este vorba de ceea ce porți în inimă, nu de ceea ce faci pe calea ta spre Domnul, iar Eu n-am avut parte să-i am și să rămână cei care au dat să Mă știe și să Mă creadă în acest cuvânt, și care n-au priceput că nu începe cu fapta cea văzută viața de creștin, ci începe cu așezarea lui Dumnezeu în inimă, în locul de unde începe Dumnezeu să-l lucreze și să-l sfințească pe om ca locaș ceresc, și numai apoi să fie vorba de formare și de naștere și de creșterea cea în Hristos. Iar dacă n-au început așa cei care s-au așezat să fie cu Dumnezeu, aceia s-au luat tot după capul lor și pentru aceasta, o, și nu așa poate omul să se așeze lângă Dumnezeu, ci numai Eu, Domnul, numai Eu sunt Cel ce am făcut și fac omul.

O, nu omul poate face aceasta, nu, fiilor, și iată, este greu să-l am Eu creștin pe om, căci omul are mai întâi lucrul cel spus de Mine să-l facă, adică să se lepede de sine și să se dea Mie, să-Mi dea Mie dreptul să-i fiu Făcător și să lucrez Eu, o, și nu se poate nici amestecare, și Eu și el, că nu iese nimic, și iată ce puțină a fost credința în cuvântul spus de Mine, ce puțin au fost pătrunși cei mai mulți de adevărul cel din cuvântul gurii Mele!

Nu poate omul să vină după Mine și să rămână cu Mine dacă nu se leapădă de sine, ci rămâne tot cu el, așa cum știe omul să-și croiască pașii vieții, dar cu Dumnezeu dacă voiește, el nu știe cum vine aceasta, nu știe până la unul acest adevăr mare.

Am avut mare răbdare pentru facerea cea de la Dumnezeu a ucenicilor Mei cei de atunci. A trebuit mai întâi să-Mi arăt lucrarea faptelor Mele peste cei fără de putere pentru durerile lor, și a fost nevoie de semne mari, cu care să stârnesc cumva atragerea privirilor și a inimilor, și apoi, mergând vestea despre Mine, a fost să le fac chemare și apropiere lângă Mine ucenicilor Mei de atunci, și mult să le vorbesc, așa cum azi vorbesc vouă ca să vă fac ai Mei și să vă țin ai Mei pe voi, fii ai credinței cuvântului Meu, cu care de aproape șaptezeci de ani am dat și dau să-Mi adun și să-Mi fac și să-Mi cresc un popor al Meu pe pământ, dar ca și atunci, n-au stat statornici cei ce s-au apropiat, o, că nu se poate și cu Domnul și cu tine să rămâi pentru Domnul până la capătul mersului, iar dacă nu e de crezut aceasta, e de ajuns să aruncăm privirea peste istoria acestei lucrări de cuvânt și să vedem că nu s-a putut, o, și n-am avut cu cine să Mă sprijin dintre cei care au fost chemați, dar împărțiți cu pasul vieții lor și cu inima din ei.

O, fiilor, o, fiilor, viața cu Domnul începe cu inima, nu cu fapta, și de aceea am spus Eu omului: «*Omule, unde este inima ta, acolo este și comoara ta*». O, cine-și face pe Dumnezeu comoară a inimii lui? Cel ce poate aceasta are inima lui la Domnul, la comoara lui. O, fiilor, poate omul să aleagă așa în chip întreg? O, numai cel ce alege viața, nu moartea, numai acela poate.

I-am povățuit cu de-amănuntul pe ucenicii Mei, i-am ridicat sus și mai sus pic cu pic. Le-am pus în inimă duhul înțelegerii și al înțelepciunii cu care să priceapă. Le-am arătat prin cuvânt deșertăciunea vieții pământești, și încet, încet am lucrat, și tot așa au lucrat și ei să se

întărească prin Mine, până ce iubirea Mea a pătruns în ei și a lucrat ea apoi, și toate prin iubirea Mea se lucrează, așa, doar așa poate să vină după Mine și să fie cu Mine apoi cel ce voiește să vină după Mine, lăsând pe ai lui și pe ale lui toate, iar cine lucrează cu măsură jumătate, o, nu poate până la capăt cu taina vieții câștigate în cer, și rămâne pe pământ cu viața unul ca acela, și Mă uit cu durere apoi după el, iar aceste despărțiri dor adânc de tot, adânc, fiilor, în inima Mea dor de la cei ce fac lui Dumnezeu așa durere. O, cum să nu facă ei așa dacă nu încep cu inima venirea lor pe cale cu Mine, și dacă încep tot cu ei în inimă și tot pentru ei să vină dacă vin?

O, ia aminte, creștine care vrei să fii cu Mine până la sfârșit! Tatăl Meu lucrează. Lucrez și Eu. O, lucrează și tu, căci Dumnezeu lucrează! Ai grijă dacă vrei să ai mereu pe Domnul cu tine și în tine și pentru tine, ai grijă să te aibă Domnul mereu lucrând. Ai grijă să nu cazi în nelucrare, măi creștine, măi, că dacă stai nelucrând pe calea uceniciei între ucenici, nu faci nimic, decât să împiedici mersul spre Domnul și spre lucrul cel pentru Domnul al celor ce merg.

O, fiilor, înmulțiți-vă grija aceasta. Lucrați, ca să nu cădeți în nelucrare, că e vătămător pentru voi și pentru cei de pe cale cu mersul lor. Cei ce sunt ai lui Hristos trebuie să lucreze tot timpul ca să nu cadă în nelucrare, căci nelucrarea aduce primejdie mare pe calea omului cu Domnul, și aduce despărțire, fiilor, iar despărțirea nu ustură numai decât, ci numai după ce își arată roadele dureroase, și iată, nelucrarea aduce durere cu ea, fiilor.

Când într-o casă nu sunt toți la fel, toți cu Domnul, o, e greu de Duhul Domnului, și e greu de cei ce stau în Domnul alături de cei mai reci. O, mai grea va fi clipa când se va împlini Scriptura aceea că unul va fi luat, iar altul lăsat, fiindcă în aceeași casă nu sunt toți cu Domnul, și de aceea trebuie să vină încă o clipă, clipa sortării, clipă dureroasă și pentru cei ocrotiți, și pentru cei rămași fără ocrotire și care au știut, dar n-au iubit, căci au iubit slava trecătoare, și duhul lumii au iubit cei fără de iubire.

O, fiilor, nu se poate cu Domnul cu jumătatea. Lucrați, ca să fiți pe de-a întregul în lucru cu Domnul și pentru Domnul, și ca să aveți parte cu Mine în veșnicie, măi fiilor! Ascultați și împliniți tot cuvântul Meu de peste voi, o, că mult lucru aveți de împlinit când vă las pe masă cuvânt! Fiți treji unul pentru altul pentru împlinirea cuvântului Meu. Răspundeți unul pentru altul în lucrul vostru pentru statul vostru cu Domnul, căci așa este în trupul bisericii, măi fiilor, că sunteți mădulare ale aceluiași trup, precum este scris despre taina aceasta a trupului lui Hristos. Unul altuia să vă dați semnal cu duhul vieții și pentru viață cu Domnul. Tot timpul să lucrați și să vegheați să fiți cu Domnul, fiilor. Fiți mari pentru dăruirea duhului de viață de la unul la altul, căci nelucrarea este despărțire și aduce despărțire, fiilor.

Iată, toate vietățile au lucrare între ele, grăiesc unele cu altele, toate au de la Domnul haruri ale grăirii. Lătratul unui cățeluș dă altuia semn și îndemn să grăiască înapoi celui dințai, o, și puteți auzi grăirea lor, grăirea dintre ei în liniștea serii, fiecare stând în gospodăria pe care o are de viețuire a sa. Cântatul unui cocoș îndeamnă și dă semn la alt cocoș să cânte, și cântă unii după alții cocoșii și slăvesc pe Domnul în miez de noapte și în zorii dimineții și-și răspund unul altuia cuvântând între ei. Cântatul păsărelelor cerului dă avânt harului sfânt al cântării pentru Domnul, pentru slava Lui cântată de sfinți și de îngeri, și apoi toată suflarea zi și noapte, fiilor, tot și toate au lucrare, iar nelucrarea este tristețe pentru Domnul și pentru cine nu lucrează, și apoi tristețea aduce roadele ei și mai amare.

O, așa îi învățam pe ucenicii Mei să lucreze și să cuvinteze între Mine și ei, între ei și ei, și apoi peste oameni, și cu răbdare și cu așteptare îi învățam și îi așteptam să crească Dumnezeu în ei și să fac din ei cuvânt peste pământ, așa cum Tatăl Meu Mă are pe Mine Cuvânt al Său. O, și stau acum, fiilor, ucenicii Mei la gura Mea ca să ia în ei grăirea Mea despre ei în zi de sărbătoare a lor în cer și pe pământ, iar Eu, Domnul și Păstorul lor, le spun lor acum:

Puneți pe masă rodul cuvântului Meu de peste voi, puneți cuvânt pe masă, fiilor ucenici! Eu sunt cu zilele Mele de nuntă pe pământ cu ei, cu cei care Mă poartă cu cuvântul de la margini la margini, fiilor, căci acum merge prin văzduh Domnul cu ucenicii Săi cei de azi, că pe pământ nu mai este cum să mergem, dar Eu merg, că pot aceasta, și iată, Îmi împart glasul ca să meargă el peste tot, și apoi să sfârșesc și să număr oile și să le dau lor veșnicia, fiilor. Hai, puneți pe masă, puneți din voi, o, ucenici iubiți!

— *Pace Ție, Doamne! Ne-ai învățat să facem urare de pace oriunde vom intra să lucrăm, așa cum și Tu ne așezai mereu în pacea Ta și ne spuneai: Pace vouă!*

Grăim acum fraților noștri cei mai mici, cei din urmă ucenici ai Tăi, și le spunem și lor:

Pace vouă, o, pace vouă! Ca și Domnul lucrăm și noi, și să rămână pacea peste voi toți!

Vegheați să fiți toți fii ai păcii, fiilor ucenici. Lucrează Domnul peste voi așa cum lucra peste noi atunci când răbda Domnul stângăciile minții noastre, ale neînțelepciunii noastre, dar ne dădea să lucrăm ca să și învățăm să lucrăm, o, și mergeam și ne întorceam cu roadele Duhului Sfânt peste mulțimi, dar Domnul ne învăța să ne bucurăm cu cumințenie, nu cu bucurie fără de umilință, ci doar că prin ceea ce lucram ni se scria în ceruri în cartea vieții lucrarea și numele și duhul.

O, nu încetați să lucrați și să vreți să lucrați! Cei ce nu lucrează se lasă grei, o, și le trebuie iubire, iubire și credință, căci iubirea fără de credință că se poate, că poți, o, e iubire amestecată cu voia de sine, și suferă nelucrată voia Domnului, voia fraților. O, aveți pe Domnul mult, mult, cu mult cuvânt peste voi. Fiți ochi și urechi ca să împliniți voia Lui. Nu vă dă Domnul să lucrați ceea ce ar fi prea mult, ci tot ceea ce vă face pe voi ai lui Dumnezeu tot timpul, vă dă tot ceea ce puteți face prin puterea Lui, pe care v-o dă mereu mai mult decât oricărui de până acum lucrător cu Domnul.

O, nu vă dăm noi mult în ziua aceasta de serbare. Avem pe Învățătorul cu noi, și El este deasupra. Lucrați și voi de la El prin puterea Lui, iar de la noi, îndemnul să lucrați și să nu depărtați de la voi cuvântul Său de peste voi, ci să-l împliniți întru totul, că nimic nu este cu neputință celui căruia Domnul îi dă să lucreze, după ce îi dă înțelepciune și har și lucru apoi.

Pace vouă! Ca și Domnul vă spunem și noi.

O, pace Ție, Doamne! Ca și Tine lucrăm și noi, că de la Tine am învățat și învățăm, și unii de la alții învață ucenicii Tăi. Amin.

— *Urarea cea dulce a fiilor lui Dumnezeu, aceasta o pun Eu peste voi, și spun: Pace în cer și pe pământ peste ucenicii Mei, și din unii în alții pace!*

Pace vouă, ucenici de pe pământ! Am locaș la voi, fiilor. Fiți primitori de Dumnezeu ca Avraam. Coboară Domnul la voi, iar voi Îi sunteți casă și masă și odihnă.

Mă umplu de mângâiere când vin și vă grăiesc, fiilor, și de aceea vin. Mi-e dor de mângâiere, fiilor, și de aceea vin. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2021